

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGTELENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:

helyben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 ft. — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . 1 „ — „
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
személy a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
bermestve küldendő.

Előfizethető helyben:

Fellegi K. Lajos könyvkereskedésében
és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.)

Hirdetési díj:

Négy hónapban heti sorát 5 kr. Nagyobb
terjedelmű a többzetű hirdetések ake
szerint jutányos áron vétetnek fel. Helyek
díj minden külön beajánlásért 80 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
ajánlás sora 50 kr.

Nyitási költségek minden heti sor
50 krajczár.

Hirdetések fölöttének a szerkesztőség
ben és kiadóhivatalban. Főter 1828.
sz.)

Kéziratok nem adtnak vissza.

Pénzügyi helyzetünk.

Debreczen, szept. 19.

Bánffy Dezső báró az 5 szilágysomlyói beszédében és kirohanásaiban sok mindent megnyilatkozott. Szinte gyermekes dolgokkal is előhozakodott. De sok minden fontos kérdés között került szorgosan pénzügyi helyzetünknek meg csak behatóbb érintését is.

Csupán annyi észrevétele volt erre vonatkozólag, hogy az állami pénzügyi egyensúlya nem zavartatik, habár nem lehet reménykedni az előző években mutatkozó többlet kecsgetető vizsgálatában.

Bennünket ez a kijelentés nem lep meg. Sőt még azt is hisszük, hogy a valóság sokkal ridegebb formában fog előtérbe lépni, mintsem azt a bő ígértü miniszterelnök elénk tárta.

Bizonyosak vagyunk affelől, hogy a kormány minden igyekeztét oda irányozza, hogy az ezredévi ünnepek évére, 1896-ra, a lehető legkedvezőbb költségvetéssel lépjen az országgyűlés elé. Nem lep meg bennünket az sem, ha a türelmes papíron a legkedvezőbb mérleget mutatják ki az állami kiadások és bevételek között.

Azt azonban senki sem hiszi el, hogy ez a szemfényvesztés biztos alapon álljon. Senki, aki valamenynyire ismeri Magyarországot pénzügyi viszonyait, nem hiszi el, hogy a magyar állam pénzügyei oly rózsás állapotban lennének, a miként, azt hirdetni törekednek.

Jól tudjuk azt, hogy a magyar állam pénzügyi egyensúlya minden uton s módon lett helyreállítva. El kellett rabolni a regálét, hogy ehhez az eredményhez jussanak. Sok, ehhez hasonló pénzügyi műveletet kellett keresztül vinni, hogy elérjék az állam pénzügyi egyensúlyának látszólagos helyreállítását.

Könnyen ment ez addig, amíg a tu-

lajdonjog megrablása árán a regále megváltása dus hasznót hajtott az államkincstárnak. Ezen a módon lehetett dicsekedni állampénztári fölöslegekkel.

De immár ez a forrás kiapadt. Az állam újból rendes jövedelmeire van szorítva. És még ezek is gyéren folynak be a váratlan természeti, elemi csapások következtében. Kiapadt az a forrás, a melyből hazudozás és ámitás révén a könnyenhivókat táplálni lehetett.

A pénzügyi helyzetről majd a pénzügyminiszter, Lukács László ad számot akkor, a mindön az 1896-ik évre szóló költségvetést elő fogja terjeszteni a képviselőház ülésének kezdetén.

De már mi előre sejtjük, hogy ez az előterjesztés nem lehet valami kedvező. Mert ha ilyen lenne, ugy bizonyára eldicsekedett volna azzal Bánffy Dezső báró miniszterelnök Szilágyi-Somlyón. Ez a jó ur beszélt mindenről. Beleárlotta magát valamenyny kollégája mesterségébe.

De bizony egy csepp megnyugtatót valót sem találunk beszédében arra nézve, hogy a magyar állam pénzügyi viszonyai javulni fognak. Pedig ha erre csak a reménynek egy picinyke, halvány sugara mutatkozik is: bizony eldicsekedett volna vele báró Bánffy Dezső, ha mindjárt pénzügyminiszter kartarsa homlokáról ragadta volna is el a babérokat.

Ha a kormánynak a magyar állam pénzügyeit illetőleg valami megnyugtató előterjesztése lett, vagy lehetett volna, arról a miniszterelnök nem feledkezett volna meg. De így még inkább látjuk azt az ismert fogást, hogy a kedvezőtlen pénzügyi helyzetet majd a pénzügyi miniszternek kell elburkolni, eltagadni az 1896-ki költségvetés óriási szám-labirintjában.

Sokkal inkább megszereztük már az ugynevezett alkotmányos korszak alatt a keserves tapasztalatokat, mintsem ilyen együgyű fogásnak felülénk. Hirdessen

bárki bármit, mi érezzük és tudjuk, hogy erős és komoly válságba van sodorva Magyarország pénzügye.

Sem az állam, sem az egyes nem találja meg — bármiként keresi is — a maga rendes jövedelmét. Ámde a kiadás az még van, és pedig évről-évre növekedőleg. Ez pedig egyesek lételetét fenyegetve, megtámadja az államot. És az állam, amelynek igényei folyton fokozódnak, de jövedelmei még inkább hanyatlanak: a megszűnés útjára lépett, a melyen igen bajos a megállapodás és majdnem lehetetlen a visszatérés.

Szükséges tehát, hogy minden tényező foglalkozzék hazánk pénzügyi helyzetével. Nem követhetjük Bánffy miniszterelnök példáját, aki a fenyegető veszély elől strucc madár módjára a homokba dugja fejét.

Ha 5 hatalmas minél hosszabb időre biztosítását s annak zavartalanul gyakorlását tűzte is ki követendő czélul: az csak bennünket arra készíthet, hogy ha vele nem lehet, ellenére is igyekezzünk pénzügyi helyzetünk javításán.

Nem a pénz a mi istenünk. Az anyagiakban sem tulajdonitunk nagyobb fontosságot az erkölcsiekénél és szellemiekénél. De a magyar haza önállóságának és függetlenségének tartalmához nélkülözhetlen kellék pénzügyi helyzetünk önállósága és függetlensége.

És mert ezt az alapföltételt az 1867-ki kiegyezés Ausztria kényére-kedvére bízta és mert az 1867-es alapon álló pártoktól nem várhatjuk pénzügyeink, anyagi érdekeink jogos kielégítését: azért vagyunk azon, hogy Magyarország önállóan és függetlenül rendezhesse pénzügyi viszonyait is. . .

A nép érdekében.

Debreczen, szept. 18.

Napjainkban fájdalommal tapasztaljuk, hogy rohamosan nő a kivándorlók száma. — Így van ez minden nemzetnél, de legjezsebb mérvben nálunk magyaroknál. Szomoruan igazolják az egyes vidékekről érkező statisztikai adatok.

Miért . . . ? Hát a magyar ember nem szereti oly mértékben hazáját, mint a más nemzetbeli egyén? Nincs meg keblében az a soha ki nem alvó szikra, a mit lángoló hazaszeretethez neveznek? Oh nem; hisz ha végig tekintük dicsőséggel teljes történelmünk lapjain, oly megrázó, oly lelékelő példákra akadunk, hogy lehetetlen vándorolni hazánkat e nemzet hazafiatlanságát. — De hát hol keressük, micsoda körülményeknek tulajdonítsuk kérdik egyesek — e szomorú jelenségeknek okát?

A ki meg akar győződni e szomorú igazság valódiságáról, ne sajnálja a fáradságot, nézzen szét a nép között, vizsgálja figyelemmel gondolkodással, tegye behatóbb tanulmány tárgyává a nép életét; csakhamar megdöbbenve értesül azon kárhozatos elvekről, melyek lelketlen emberkufarok által a tapasztalatlan pór hiszékeny lelkébe csepegtetve, — megmetyélik életét, romlásba döntve, aláassák boldogságát. Értem a kivándorlás kárhozatos elvét.

Nem átladják ezen emberek a rájuk ezen áldástalan munkából háramló csekély haszonért — romlásba dönteni hiszékeny embertársukat. Oly szép szavakkal ecsetelik, oly megragadó jelenetekben tárják a figyelmesen szemlélő szerencsétlen lelki zemei elé az ot-tani gyönyörteljes életet, hogy valóban azt gondolná az ember, Amerikában minden ember boldog és gazdag, ha — szomorú példa fényesen nem igazolná annak az ellenkezőjét.

Igen, nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk ezt, mert vajmi kevés azoknak száma, kikre a szerencse csillaga rámosolyog. A legtöbb szívben őszinte bánattal boldognak éreznék magát, ha imádott szülőföldjében egy cspetnyi hantot dobogó szívhez soríthatna.

Miut az éltető nap melegét nélkülöző virág lassan hervad el, s végsőhajával a szívnek szeretetei körében időzik. Egyedül az Űdvölöbe vetett rendületlen hit óvja meg a kétségbe eséstől. Hja, de a megtörténtet meg nem történné tenni nem lehet.

Végre kaptam sonkát és tojást, de a sör, mint az angol sörök mind, meleg volt. Az angol sört nem lehet jégbe hűteni, mert megromlik.

Szomoruan fejeztem be az első felutá-nomat Londonban, s csakhamar felmentem szobámba, hol a kimerültségtől gyötörve, nyugalomra tértem.

Másnap d. e. 9 órakor elhagytam a szállodát, s bő alkáom nyit London forgalmáról tapasztalatokat szerezni.

Szállodám a kereskedelem központjában, a City-ben feküdt, tehát ott, hol a gyalog és kocsiforgalom a legnagyobb. Az első, mi az utcára érve meglepett, egy szakadatlan tompa zugás volt, hasonló a tenger morajához.

Ez azonban korántsem kellemetlen, — s az idegen már az első napon megszokja. Ezen zugást a járművek százezerei idézik elő. Ismétlem »százezerei« a járműveknek. Kezdve a kétkerékű igen csinos és kényelmes egy lovas cab-okon, a melyek ily számokat is viselnek: 16,540, a négykerékű egylovas bérkocsik jóval túl a 15,000-en, a tetejes omnibusok, a melyek 200 utvonalon járnak, számuk meghaladja a 40,000-et, a magánfogatok és a terhes járművek beláthatatlan sora és a lóvonatok.

London utcaí majdnem kivétel nélkül, fa- vagy aszfaltburkolattal vannak ellátva, mert másként az emberei fülei és idegek nem lennének képesek kiállni a zajt, mit ezen járművek előidéznek.

És eme óriási kocsiforgalom mellett aránylag igen kevés a baleset, a mi első sorban a rendőrség érdeme. A rendőr intésére, karjának egyszerű felemelésére megáll a kocsik beláthatatlan sora és gyalogjáróknak ut nyitnak a tulsó oldalra menésre, másként életveszély nélkül ezt tenni nem lehetne.

Hónapok multak el, mióta Londonban vagyok, de nincs nap, hogy meg ne csodál-nám ama végtelen ügyességét a londoni kocsisokdák, mikép kerülnek ki egymást, különösen a nagy és nehéz omnibusok, vagy

A „DEBRECZEN“ TARCZAJA.

A Kuzi-völgyben.

I.

Fuvalom száll a völgyön át.
Meg-megrezdülnek rá a fák.
De lombjaiknak nincs zaja.
Csak sóhaja.

Egy emlék száll fölöttem át,
S szívemben újra zsong a vágy,
De hévtelen, de lángtalan.
Csak könnye van.

II.

Mint egy néma, fájdó emlék:
Még hat ez a mély csöndesség
S almodozva járok szerte
A borongó rengetegbe.

Most egyszerre — hallga, hallga!
Sirni kezd az est fuvalma;
A szél busan és kesergőn
Átzokog az egész erdőn.

Terebélyes, koronás fák
Lombfejüket zugva rázzák;
Az iharos rezzög éke
Lesüvölt a sötétségbe.

Csak egy percnyi téveleg nesz,
Aztán minden újra csendes;
Felzokogott, átsiramlott —
Az élet volt? A halál volt?

Endrődi Sándor.

Vázlatok Londonról és a londoni életből.

Irta: Szeless Adorján.

I.

A legutolsó statisztikai kimutatások szerint London jelenleg 5 és felmillió lakossal bír, de utközben hat millió ember tartózkodik Londonban.

Hat millió! mily könnyen ejtjük ezt ki, de meg kell gondolni, hogy London bármily

óriási város, mégis csak egy város, s hogy 6 millió ember egy városban élve, a létéri küzde-ve, s néha a mindennapi kenyérért valóban harcotot viva, bizony félelmetesen nagy szám.

Az idegenre, ki először lép e szíge ország fővárosába, rendkívüli benyomást tesz London, még akkor is, ha más világvárosokat már látott. Nincs a világnak még egy városa, a mely akár nagyságra, akár forgalomra, akár gazdagságra Londonhoz mérhető lenne.

A mi a földön csak t rem, legyen az élelmi czikk, vagy egyéb termék, az London óriási áruházaiiban végtelen nagy mennyiségben van felhalmozva és csakis az bir London mérhetetlen gazdagságáról fogalommal, a ki a Themze partján a 7 mértföld hosszúságban elterülő Port of London látta.

A világ minden nemzetének hajói szállítják ide a legkülönbözőbb árucikkeket, feldolgozott és nyers terményeket, a melyek addig, míg értékesítve nem lesznek, vámentesen kezeltenek a beláthatatlan nagyságu és számtalan árucarnokokban.

Végnelküli pinczék, telve a világ minden részéből érkező borokkal. A rakpartokon házmagasságban felhalmozott nyers bőrök, festék, kis és nagy hordók, bálók, thea, dohány, kávé, czukor és selyem oly tömegekben, hogy azt leírás után elképzelni nem lehet, ezt látni kell. És ezen, egy egész várost képező árucarnok (Dock) csak egyike a kisebbeknek, de ilyen még 8 van egymásután.

A legnagyobb ezek között a West-India Docks, mely több mint 120 hectárnnyi területen épült, s három medenczéjében 460 nagy, nyugat Indiába járó, kereskedelmi hajó fer el!

Óriási, számokkal ki sem fejezhető kincs fekszik London ezen raktáraiban. Elefánt agyarak toronymagasságban szepen felrakva, — mellette kisebb csoportok, a melyek rendetlen tömegben hevernek ezek a kislejtetett agyarak, a melyek odva-ak. Egy odvas elefánt agyár; a mely borzasztó fájdalom lehet az, mi-

leteti hirdetemény.

Nánás városban a város ál-
en építetett egészen új ven-
1896. Január első napjától
3. — esetleg 6 évi időre
bó lévén: felhivatnak azon
kik azt bérbevenni akarják,
vonatkozó és a szokásos mó-
szatendő zárt ajánlataikat a
október hó 15. napjának reg-
gig alólírotthoz adják be.

reszeről fenntartatik a jog
az ígérendő bérleti összegre
kül, a jelentkező egyének köz-
m választshasson.

Nánás, 1895. szeptember 14

Csohány L.
polgármester.

rdetéseket
áron fogad el a
BRECZEN“

őhivatala
ak-ház 1828. sz.

A

kat.
KAT,

izéses kiállítás!
Jutányos árak!

atnak.

lányult; szívének teljes szerető gyöngeségével beszélt.

A férfi tisztességes, meleg beszéde nagyot változtatott ezen a dacos lelken. Harcolni jött ide, elszánt, családostól leke egész keserűségével, vagy talán nem is annyira harcolni, mint inkább bosszút állni ezen a férfin azért a másikért, akiben gyűlölni megtanulta az egész férfi nemet, elszánt, késig menő harcot akart vívni szépsége hatalmának biztos és erős tudatában ezzel a hódító-nak kikialtott férfival, lábai előtt akarta látni kétségbeesetten, örült szerelemtől epesztve, mint ahogy az ő szerelmes lelke vergődött azelőtt a másik előtt, hogy azután ő is úgy tehesen, mint az a másik tett vele, hidegen, gúnyosan megmosolyogja.

Milyen szépen elgondolja mindezeket az első családias lazas fájdalmában, sértett hiúsága egész képzelt erejével. S milyen kapva kapott a Ragályi Izidor ur ajánlatán, aki egy esős délután, mikor már körülbelül két hét óta járt a nyakára, előadta neki, hogy volna egy nevelőnői állás a vidéken, Tisza-Tarjánban, Berczi Tihamér urnál.

— Berczi, az a híres gavallér?
— Az. Egy kis hét éves leánya van. Ezer forint. Teljes ellátás. Esetleg ajándékok is, mert galant uri ember...

— És szereti a csinos leányokat, ugy-e? Jól van, elfogadom. Megyek.
Az alacsony, főkapuzó zsidó legény megütödvé néz a leányra. S alig akar füleiné hinni, hogy valóban ez a leány kap olyan szörnyen Berczi Tihamér ur ajánlatán, ez, aki olyan megközelíthetlenné, fenségesen kidegnek mutatta magát. Ez, aki mikor először találkozott a Izidor ur trefálkozva mondta neki, hogy ilyen csokolni való szájat kár tanítással koptatni, rendreutásító büszke hangon csak annyit mondott neki:

— Hagyjon föl az ilyen szemtelen megjegyzésekkel!

Ez változott volna most meg ilyen hirtelen? Izidor ur hitetlenül csóválta borzas fejét, melybe sehogyse fér bele ez a hirtelen átváltozás. Működésében azonban nagyon örül az egész dolognak. Pompás fogást csinált.

— Mit kap ön a helyközvetítésért? — kérdi a leány.

— Semmit. A nagyságos ur most fizeti. Oh a nagyságos ur most busásan fog fizetni. Ilyen csinos gyermeket még nem importáltak neki. 400—500 forintot bátran fölszámíthat.

— Valóban semmit sem tartozom?
— Semmivel, kezét csókolom. Mindent ő fizet.

Folyt. köv.

Sertéspiacc.

Budapest-Kőbánya, 1895. szept. 17.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű Öreg nehéz (páronként —400 kilgron felüli súlyban)

36—37—krig. 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilgron súlyban) 34—37—krig. 3. Fialat nehéz (páronként 326 kilgron felüli súlyban) 50—51—krig. 4. Fialat közép (páronként 251—320 kilgron súlyban) 50—51—krig. 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilgron terjedő súlyban) 50—51—krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 kilgron felüli súlyban) —, krig. 7. Közép (páronként 220—280 kilgron súlyban) —, krig. 8. Könnyű (páronként 220 kilgron terjedő súlyban) —, krig. — III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 200 kilgron felüli súlyban) 51—52—krig. 10. Közép (páronként 220—260 kilgron súlyban) 51—52—krig. 11. Könnyű (páronként 220 kilgron terjedő súlyban) 51—52—krig. Sertés létszám 1895. év szept. hó 13. napján volt készletben 26.733 db. 1895. szept. évi hó 15. napján felhajtott — darab. 1895. évi szept. hó 15. napján elszállított 52 db. 1895. évi szept. hó 14. napjára maradt készletbe 26.499 db. A hizott sertés üzletirányzata: Cseudes.

VASUTI MENETREND.

1895. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debrecenből indul:

Budapest-felé gyorsvonat reggel 8 ó. 40 p.
Budepest—Nagyvárad felé délután 12 ó. 36 p.
P-Ladány—Nagyvárad felé este 10 ó. 31 p.
P-Ladány—Nagyvárad felé délután 3 ó. 48 p.
minden kedden déli 12 ó.

Csak P-Ladányig vegyes vonat. este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M-Sziget felé délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M-Sziget felé este 8 ó. — p.
éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig reggel 5 ó. 15 p.
Miskolc—Kassa felé reggel 8 ó. 25 p.
Miskolc—Kassa felé este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S-A-U—Kassa felé u. 4 ó. 02 p.
H-Bössörmény-B-Szt.-M. felé máv-ról reggel 5 ó. 48 p.
,, vásártérrel délután 3 ó. 57 p.
,, máv-ról délután 3 ó. 57 p.
,, vásártérrel 4 ó. 10 p.
F-Ahony felé máv-ról reggel 5 ó. 00 p.
,, vásártérrel 5 ó. 13 p.
Ohat—Köcs—Polgár felé máv-ról d. e. 4 ó. 12 p.
,, vásártérrel d. e. 4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

P-Ladánytól gyorsvonat.
Közvetlen kocsik jun. 15-től szept. 15. Kassára
Közvetlen kocsik Miskolcra át Budapestre.

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 p. sz. v. este 8 ó. 10 p.
a este 10 ó. 31 p. reggel 5 ó. 45 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u. 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. Személy-vonat este 7 ó. 05 p.
a 2 ó. 40 p. sz. v. (Püspökladányig 9 ó. 15 p.
gy. v. átszállással) este

Debreczenbeérkezik:

Budapest-Nagyvárad felől délután 3 ó. 47 p.
,, gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
,, éjjel 7 ó. 41 p.
N-Várad-P-Ladány reggel 2 ó. 40 p.
Gsk P-Ladánytól reggel 4 ó. 55 p.

M-Sziget—Szatmár felől reggel 7 ó. 50 p.
délután 12 ó. 16 p.
este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmárról este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolc felől reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S-A-Ujhely—Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolc felől este 7 ó. 40 p.
B-Sz-M—H-Bössör. felől vásártérre reggel 8 ó. 09 p.
,, máv-ra 9 ó. 17 p.
,, vásártérre este 6 ó. 35 p.
,, máv-ra este 6 ó. 41 p.
F-Ahony felől vásártérre délután 5 ó. 21 p.
Füzes-Ahony felől r. felől vásás 5 ó. 30 p.
m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Ohat—Köcs—Polgár vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
m. á. v.-hoz 3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.

Közvetlen kocsik Bp-ről Miskolcra át.
Közvetlen kocsik (jun. 15-től szept. 15.) Kassára.

Felelős szerkesztő: Polczner Árpád.
Lapkiadó: Erdélyi István.
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1288.)

Hirdetéseket
jutányos áron fogad el a
„DEBRECZEN”
kiadóhivatala
Csanak-ház 1828. sz.

Az Eperjesi Népbank Kályhagyára

ajánlja tiszta fehér és teljesen tűzálló agyagból készült fehér, tobbá barna és zöld ö német, chamois és majolika
Cserépkályhát
valamint díszes kandalló, kandallós kályhát és takarékos tüzhelyeit, melyek az iparágban első rangot foglalnak el és számos elsőrangú kitüntetésben részesültek.
Jutányos árak mellett a legszolidabb és legpontosabb kivitel biztosítatik.
A kályhák felállítását a saját kipróbált szakavatott állítók végzik.
Egész épületek kályhaberendezését tetemes árengedménnyel vállaljuk el.
Főraktár Eperjesen.
Bizományi és mintaraktár Debreczenben.

KOVÁCS GYULA vaskereskedő urnál
Nagy-uj-utca szegletén, a „Bika” szálloda mellett.
Kész felállított mintakályháink ugyanott megtekinthetők s a raktárról kiválasztott kályhák kívánatra azonnal felállíthatnak. (631.)

„DEBRECZEN” NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
üggyédi és községi nyomtatványokat.
Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések ERDÉLYI ISTVÁN nyomdai művezető nevére czimzendők.
Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a
„DEBRECZEN”,
és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ” is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a „DEBRECZEN” czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.
SZÁMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.
Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással
jutányos árakon.
Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.
Vidék megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

XVII. évfolyam.
Előfizetési árak:
hétben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . 10 frt = kr.
Félévre . . . 5 „ „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hónapra . . . 1 „ „
Egyes szám 4 kr.
A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Főtér 1828. sz.) bermetre küldendő.
Előfizethető helyben:
Főtér K. Lajos könyvkereskedésében
és a kiadóhivatalban. (Főtér 1828. sz. alatti.)

Kegyelem.

A magyar király a kormányzóval megkegyelmezett az izgatónak.

Megnyiták a szegedi és fogházak kapui a román »marakik«
akik azonban erre a jóindulatú kevéssé sem szolgáltak reá.

Nem találkoztunk mi az idejében a megbánásnak, a legkisebb jelével sem, sőt és nem férték bőrükben a börtönök mögött sem.

Hisz egyre-másra olvashatunk, hogy az államfogházból los uton küldözgették ki izgató irataikat.

Éppen ezért csodáljuk sajónkat majdnem egyöntetűen mely helyesli a martirok kis Sokat remélnék a megkegyelmezéstől s azt hiszik, hogy ez rátkokká teszi magukat az izgatókra.

Szép dolog volna, ha be de mi kételkedünk benne na.

Az a tucsat elbizakodó oláh apostol nem jótékony jóindulatnak, nem lezáró kegyelem, hanem meghátrálás geségnek és félelemnek.

Ók ugy vélekednek, hogy emberek, igen nagy emberek ártanak a magyar állame Magyarországnak.

Ostoba és kevély elb kell az ilyen gondolkodáshoz, ez nincs és nem lehet má meggyőződhetik mindenki, a apostol urak megnyilatkoznak.

Nekem a szegedi áll volt alkalmam meggyőződni ezek az oláh agitatorok ne hajlandóságot a megjavulásra sorozatban fejtettem ki a hogy a román »martirok«

A „DEBRECZEN” TAL

MI KETTES
Valahol... messze...
Valahol... messze...
Nem is igaz talán —
Szerették egymást végtelen.
Egy legény és leány.
Választottak egy csillagot.
Mint hű szerelmesek —
Bevették az öreg hársba —
Órökre hű leszek.
És világot járt a legény,
Között panasztalan —
Nem éri a but a szív,
A melynek álma van.
S egyszer hir jött: odahaza
Vig esküvő járja —
Meggzakadt egy legény szive
Kint a nagy világba.

Mathild regén

Irtta: BEDE JÓB.
I.
Az alkonyat megeste az ut sötétség lesz. A házakban világottak és az olvasmányokat vitt mekek kapkodták a képes könyv ház elé ültek Jobbára az egyed párok ültek a házak elé a padk szony és vén ember.
Ezüst hajuknak a csillag mintha kender toltok lennének. leányok is szivesen jönnek ki a nap alkonyodásával a csendes.
A három kőff leány állott Kettő szaporán csevegett, ez Janka. A harmadik Mathild, egy rités felé támasztotta és erre